

τὸν γαλαξίαν, τοὺς κομήτας, τοὺς ἀνέμους, τὴν βροντὴν, τὴν ἀστραπὴν, τοὺς ὄφεοις θεούς. Τὸ πρόβλημα ὡσαύτως τοῦ διάστηματος, ὅπερ βραδύτερον ἔμελλε νὰ βασανίσῃ τοσαύτας πνευματωδεις καὶ ισχυρὰς διανοίας, προκαταλημέναι τὸν ισχυρὸν αὐτοῦ νοῦν, καὶ τὸ πρόβλημα τοῦτο δέχεται περὶ αὐτοῦ λύσιν, ἥτις ἔμελλε ἡμέραν τίνα νὰ εἴνε τὸν Λειψιτίου καὶ τοῦ Καρτεσίου.

(Ἐπειτα συνέχεια.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΙΔΗΨΩ ΙΑΜΑΤΙΚΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

(Βεβλεψορεσέα.)

Αἱ ήφαιστειακαὶ δινάμεις, αἵτινες ἐνήργησαν συγχρόνως μετὰ τῆς τριτογενοῦς περιόδου ἡ περὶ τὰ τελὴ αὐτῆς, διεμόρφωσαν οὐ συμιρόν μέρος τοῦ ἐλληνικοῦ ἐδάφους, ὅπερ καὶ σήμερον ἔτι ἐκδηλοῖ τὴν ὑπὲρ αὐτὸν δρᾶσιν ήφαιστειακῶν ἐνεργειῶν. Ηἱ ήφαιστειακὴ δὲ αὕτη ἔκτασις, διήκουσα τὸν Αἰγαῖον πελάγει, περιλαμβάνει μέρος τοῦ Κορινθιακοῦ Ισθμοῦ, τὴν χερσόνησον τῶν Μεθάνων, τὴν Αἴγιναν, τὸν Πόρον, καὶ πολλὰς τῶν Κυκλαδῶν νήσων. Τὴν τοιαύτην τῶν μερῶν τούτων διαμόρφωσιν βεβαιοῦσιν οὐ μόνον τὰ ἐν αὐτοῖς ἀφθόνως ἀπαγόντα ήφαιστειογενῆ πετρώματα—**τραχεῖτας, ζψιδειανός, ήφαιστειακὴ σποδός κ.τ.λ.**—, ἀλλὰ καὶ αἱ διάφοροι μεταλλικαὶ πηγαὶ καὶ θειοθέρμαι, ὡς καὶ αἱ ποικίλαι κατὰ τὴν σύνθεσιν ἀεριοειδεῖς ἀναθυμιάσεις. Οὗτας αἱ ἀξιόλογοι θειοῦχοι ἀλιπηγαῖ τῶν Μεθάνων, τῆς Μήλου, η θειωνιὰ τοῦ Σουσακίου, αἱ ἀεριώδεις ἀναθυμιάσεις ἐν Καλάμῳ, ἐν Μήλῳ κλ., πάντα ταῦτα εἰσιν αἱ τελευταῖς ἐφάνσεις τῶν ήφαιστειακῶν δυνάμεων, αἵτινες ζωηρῶς ἔδρασαν ἀλλοτε ἐπὶ τῆς ήμετέρας πατρίδος, καὶ ὡν αἱ ἐνέργειαι δὲν ἔξειπον ἔτι τελείως.

Εἰς τοιαύτας ἐνέργειας δυνάμειθα ἔσως νὰ ἀποδῷμεν καὶ τὴν γένεσιν τῶν ιαματικῶν θερμῶν τῆς Αἰδηψοῦ. Τὴν τοιαύτην δὲ γνωμην δυνάμειθα νὰ στηρίξωμεν καὶ ἐκ τῆς ἵπαρξεως πολλαχοῦ πυριγενῶν πετρώματων—**διερετῶν**—, οὓς πρῶτος ὁ πολυμαθὴς διευθυντὴς τοῦ «Προμηθέως» κ. Κ. Μητσόπουλος ηττύχησε νὰ ἀνακαλλύψῃ καὶ διακρίνῃ. Καὶ τοιαύτη μὲν πιθανώτατα ἡ γένεσις τῶν πηγῶν τῆς Αἰδηψοῦ, τῶν ἀπέναντι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς Εὔβοικῆς χερσονήσου Λιγκάδος κειμένων πηγῶν Γυιάλτρα, τῶν Θερμοπυλῶν, καὶ τῆς Υπάτης.

Καίτοι δὲ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγνώσθη ἡ μεγάλη ιαματικὴ δύναμις τῶν Αἰδηψίων θερμῶν, καίτοι ἐθρυλόθητη ἐπὶ τῷ θαυμασιωτέρον ἡ ἔξι αὐτῶν ὡφέλεια, οὐδεμίᾳ δύμως ἐπιστημονικὴ αὐτῶν ἔρευνα ἐπεγένετο μέχρις ἐσχάτων. Κατὰ μυριάδας πολλὰς ἀριθμοῦνται οἱ κατὰ τὰ τελευταῖς ἔτη ἐπισκεψάμενοι τὰς θέρμας τῆς Αἰδηψοῦ, οὐδενὸς δύμως ἡ προσογὴ ἐστράφη πρὸς αὐτάς, ἐκτὸς ὀλίγων μόνον ἐπιχειρηματιῶν, οἵτινες καὶ οἰκήματα εὐπρεπῆ ἀνιδρυσαν κατέν τέως ἀξενον τόπον, τὸν μέχρις ἐσχάτων τὴν βαρθερότητα μόνον ἐκφαίνοντα, μετεβαλον εἰς φιλόξενον χώραν συναγείρουσαν ἐπησίας, ἀπὸ πάσης ἀκρας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τρισχιλίους καὶ πλέον ἐπισκέπτας.

Καὶ ἦδη ἐπέστη τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἵνα πρὸς τὴν γενικὴν προσδοσι, τῇ βελτιώσει τῶν οἰκημάτων καὶ τῶν λουτήρων — οἵτινες πρὸ πέντετείς ἡδύναντο κατὰ τὴν φοσσιν τοῦ κ. Ἀφεντούλη νὰ ἐκληροθεσιν ὡς τύποι αἰσχρότητος καὶ ρυπαρίας — μελετηθεσιν ἦδη τὸ πρῶτον αἱ θερμαὶ τῆς Αἰδηψοῦ, ἀναλυθεσιν τὰ ὄρατα κατέτησεν ἐξακριβωθεσιν αἱ πηγαὶ καὶ οἱ ιαματικὴ δύναμις αὐτῶν — καὶ τὴν μελέτην ταύτην ὀφειλούσεν εἰς τὸν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑφηγητὴν τῆς χημείας κ. Ἀναστάσιον Δαμβέργην. Ή περὶ τῶν ἐν **Αἰδηψῷ ἐμπατεκῶν ὄδάτων** προσφέτως ἐκδοθείσα πραγματεία περιλαμβάνει ἐν ταῖς τρισκόντα σελίσιν αὐτῆς μονογραφίαν πλήρη, ἔξι τλούσαν τελέως τὸ θέμα. Ή τοπογραφία τῶν θερμῶν τῆς Αἰδηψοῦ, η λεπτομερὴς περιγραφὴ τῶν πολυαριθμων πηγῶν, η καταμετρησίας τοῦ ποσοῦ τῶν ὄδάτων, ὁ προσδιορισμὸς τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν καὶ τοῦ εἰδικοῦ βιβρους, αἱ διάφοροι ἐν Αἰδηψῷ ἀπαντώσαι ἀεριοθέρμαι, η φύσις τῶν ίζημάτων καὶ τῆς ἴδιος ἀποτελοῦσι τόσα κεφαλικά προεισαγωγικά εἰς τὴν ὑπὸ χημικὴν ἔποψιν ἔρευναν τῶν μεταλλικῶν ὄδάτων τῆς Αἰδηψοῦ. Ή τῇ μελέτῃ ταύτῃ τῇ εἰσαγωγικῇ οὐδενὸς παραλείπει ὁ συγγραφεὺς νὰ μνημονεύσῃ συμβολλόντος πρὸς τὸν σκοπόν του. Ή δὲ τῇ χημικῇ ἔρευνῃ τῶν πηγῶν ἀναγράφει ὁ κ. Δαμβέργης τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναλύσεως ἔξι κυριωδῶν πηγῶν, αἵτινες διὰ τὴν ἀφθονίαν αὐτῶν, τὴν θερμοκρασίαν καὶ τὰς ἰδιοτήτας τῶν ὄδάτων, θελουσι ἀποτελέσην τὴν κυρίαν τροφὴν τοῦ ἰδρυθησομένου ἐν Αἰδηψῷ μεγάλου ὑδροθεραπευτικοῦ ἐνδικιτήματος. Ή τῶν ἀποτελέσματων δὲ τῶν ἀναλύσεων ὁδηγούμενος, κατατάσσει τὰς πηγὰς τῆς Αἰδηψοῦ μεταξὺ τῶν θερμῶν ἰσχυρῶν ἀλεπηγῶν τῶν ἐνέχουσῶν πολὺ τὸ ἀνθρακικὸν ὅξυ, ὀλίγα τὰ ἀνθρακικὰ ἀλατα καὶ τὰς ἐνώσεις τοῦ σιδήρου, καὶ ἐλάχιστον ποσὸν ὑδροθείσου, καὶ κατ' ἀκολουθίαν παραβάλλει αὐτὰς πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ Αγτερν, τοῦ Hall, τοῦ Kissingen. Ή τέλει δὲ προσθέτει καὶ τὰς τῆς σατιτικῆς πορίσματα τῶν ποιησαμένων χρῆσιν τῶν Αἰδηψίων ὄδάτων. Τοικύτην ἐν σκιαγραφήματι ἡ περὶ τῶν Αἰδηψίων θερμῶν μονογραφία τοῦ κ. Δαμβέργη, ἡν ἐξειργάσατο μετὰ σπανίκες εὐσυνειδησίας. Δὲν δυνάμειθα ἡ συγγραφὴς θερμῶς τῷ συγγραφεῖ νὰ παροτρύνωμεν αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ τὰς τοιαύτας αὐτοῦ μελέτας ἐπὶ τῶν μεταλλικῶν ὄδάτων, τοῦ φυσικοῦ τούτου πλούτου δι' οὐ ἐφοικίσθη ἡ ήμετέρα πατρίς, μηδὲ νὰ ἀποθαρρυνθῇ τὸ παράπαν ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς Ἑηρασίας τῆς ἀπονεκρούσης περὶ ἡμῖν πέσσων ζωῆν καὶ πάσαι δρσαν, ζηροσίας, καθ' ἡς ὄφειλουσι πάντες οἱ γνήσιοι τῶν ἐπιστημῶν θεράποντες ἐκάστοτε θερρούντως ν' ἀντεπεξέργωνται.

A. D. B.

ΧΡΟΝΙΚΑ

* * * Η κρατηροειδῆς λίμνη Δασάλα ἐπὶ τοῦ Κελιμαντζάρου Το ἐπέ τῆς Ανατολικῆς Αφρικῆς ὅρος Κελιμαντζάρου. ὅπερ εἶναι ἡ ηφαιστειογενές, φέρει κρατήρας ἐσβεσμένους, ὃν τινες εἶναι εἰς λίμνης μεταβεβλήμενοι. Τοιαύτη λίμνη κρατηροειδῆς εἶναι καὶ η Δασάλα, και μένη ἐπὶ τῆς Ανατολικῆς τοῦ ὄρους κλιτύος, ἡν ἐξηρευνησαν κατὰ τὸ παρελθόν ἔσπειρος French Sheldon. Αἱ ὄχθαι τῆς λίμνης ταύ-

της είνε ώς ἐπὶ τὸ πολὺ κάθετοι 300 μέτρων ὕψους, καὶ κατάφυτοι ὑπὸ ἀδειάζετων δασῶν. Ἐν τῇ λίμνῃ ταῦτη, εἰς ἣν τὰ ὕδατα εἰσέργονται ὑπογείως, ζῶσιν ἅπειρα πάρυδρα πτηνὰ καὶ οὐκ ὀλίγοι κροκόδειλοι.

* *

Γυνὴ περιηγουμένη τὸν βόρειον πόλον. Νέα εὐειδής καὶ σύζυγος ἀρωσιώμενή τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς μηχανικοῦ Peary, ἡ κυρία ^{Θεοφίλη} Ιωσηφίνα, θὰ λίθη μέρος εἰς τὴν προσεχῶς γενικούμενην ἔκδρομην εἰς βόρειον Γρενλανδίαν μετὰ τῆς συζύγου της. Ἐν τινὶ δὲ ἐπιστολῇ της πρὸς τινὰ κύριον ἡ ἀτρόμητος αὕτη νέα γράψει τὰ ἔτης : «Ἐξαιραὶ ἑσυχρᾶ καὶ ὑγιῆς, θεωροῦμαι ως καλὴ πεζοπόρος καὶ οὐδὲν φοβοῦμαι». Ἔκεῖ μόνον εὐμάρεια δὲν ὑπάρχει, οὐδὲν διμῶς κείνηνος, οὐδὲν πυρετός, οὐδὲν δηλητηριώδες ἔντομον.

* *

Μέγα σπήλαιον ἐν Κορσικῇ. Πρὸ δίλιγου καιροῦ ἐν Κορσικῇ ἀνεκλύρθη μέγιστον σπήλαιον, ὅπερ κατὰ τὰς ἑρόντας μεταλλειολόγου τίνος διαμείνεται : ἐν αὐτῇ ἐπὶ 5 ἡμέρας, ἔχει μῆκος πλέον τῶν 40 γιλιομέτρων, ἐγκλείει δὲ καὶ ὑπόγειον λίμνην μεγίστην, ἡτις ἐμποδίζει τὴν περιπολίαν τοῦ σπηλαίου ἔρευναν. Ὅποθετοι δέ, ὅτι τὸ σπήλαιον τοῦτο ἔχει καὶ ἑτέραν εἰς τὴν θελάσσαν εἴσοδον περὶ τὸ ἀκρωτήριον Ρεβελλάτα. Ἐντεῦθυ περὶ τὴν ἐπιρράνειαν τῆς θαλάσσης ὑπάρχει ὁπή, ἐπὶ τῆς ὥποιας συντριβόμενα τὰ κύματα φοβερὸν ἀποτελοῦσι δοῦπον. Καὶ ἴδού, ὅτι πράγματι ὑπάρχει τὸ ἐν τῇ Χαλιφρά ἀναφερόμενον ὑπόγειον σπήλαιον καὶ ὁ ὑπόγειος ποταμός !!

* *

Τὸ μέγα γαλλικὸν ἀτμόπλοιον ἡ «Τουραίνη». Γαλλική τις ἀτμοπλοΐκή ἑταῖρια (Companie général transatlantique) ἐνεπήγησεν ἐσχάτως μέγια ἀτυπολοιον, τὴν Τουραίνη (la Touraine), ὅπερ δύναται ν' ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὰ μέγιστα ἀτυπολοια τῆς Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας. Τὸ πλοῖον τοῦτο, ἔχον μῆκος 157 μέτρων, πλάτος 17 καὶ βάθος 11,80, φέρει δύο μηχανάς, ὧν ἑκατέρα ἔχει 6250 ἵππων δύναμιν, καὶ δύο ἔλικας, 6 μέτρων διαμέτρου. Αἱ μηχαναὶ εἰνεὶ ἀπὸ ἀλλήλων ὑδατοστεγῶς κεχωρισμέναι, ὥστε δύναται ἡ μία τούτων κάλλιστα νὰ ἐργάζηται, ἢν ἡ ἑτέρα εὑρίσκεται ἐν τῷ ὑδατι. Κατὰ τὰς γενομένας δὲ δοκιμάς διενύει ἡ «Τουραίνη» ὑπὸ φυσικὸν ἐλκυσμὸν 19,5 μίλια.

* *

Μεγίστη σιδηροδρομικὴ καὶ ἀτμοπλοϊκὴ ταχύτης. Ἐκ τίνος ὑγερούμενες τοῦ κυρίου Wilhelm μανθάνομεν, ὅτι ἡ τὴν πρώτην μ. μ. ἡ Βερολίνου διὰ Μεγαλούργον ἀναγρωροῦσα ἀμάξοστοιχία διενύει ἀνὰ πάσαν ὥραν 85,000 μέτρα, προτίθενται δὲ ἐπὶ ἑτέρας τινὸς ὕδου διὰ τινῶν ἐπιδιορθώσεων νὰ ἐπιφέρωσι ταχύτητα 90 μιλίων. Ἄς λάθοις ταῦτα ὑπὸ δύσι αἱ καρκινοβατοῦσαι παρ' ἡμῖν σιδηροδρυμικαὶ ἑταιρεῖαι, πρὸ πάντων δὲ ἡ τῆς Πελοπονήσου, ἡτις εἶναι σχετικῶς ἀκριβωτάτη, ἔχει δὲ καὶ βαγόνια reserγεῖ διὰ τοὺς μὴ ἀρετοκομένους νὰ συνταξειδεύσωσι μετὰ ἀλλων χυδαιῶν.

Ἐν τινὶ δὲ ἐκθέσις γενομένη ἐσχάτως ἐν Λονδίνῳ οἱ ἐκ Γλασκεθῆς T. καὶ G. Thomson ἐξέθεσαν σχέδιον ἀτμοπλοίου, ὅπερ θὰ διενύῃ τὴν μεταξὺ Queenstown καὶ Νέας Υόρκης ἀπόστασιν εἰς 5 ἡμέρας. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ἔχῃ μηχανάς 33,000 ἵππων δύναμιν διπλοῦς ἔλικας καὶ μῆκος 189 μέτρων.

* *

Τεωτροποιεῖς ἐν Βεργενέᾳ. Ἐταιρεία τις ἐν τῇ γώρᾳ ταύτῃ ἐπεγίρηται γιώτορην τοῦ χερσώματος μέχρι βάθους 1250 μέτρων, ἥπως ἀνέυρῃ λιθόνθρωπος, ἐπειδὴ δὲ ἀπέτυχε, ἐπώλησε τὴν ὄπην τούτην εἰς ἐπιστημονικὴν τινὰ ἑταιρίαν, ἡτις σκοπεύει νὰ κατέληῃ μέχρι 1600 μέτρων, ὥπως ἐπιστημονικῶς σπουδάσῃ τὸ ἔδαφος. Ἄν-

δὲ καὶ βιθυτάτη ἡ ὅπη ἀυτὴ οὐδὲν ἔπαθεν τὸ γεωτρύπανον, ἐνῶ ὡς πληροφορούμενα ἐν Σικκίνῳ, ἔνθα γίνονται ὄμοιαι ἐργασίαι πρὸς ἀνευρεσιν πετρελαῖου, τὸ ἐργαλεῖον συνετρίβη εἰς βάθος 30 μέτρων.

* *

Λειτουργίας πρὸς ἀνάπτυξιν ἡλεκτρικῆς δυνάμεως. Κατά τινας ἔκθεσιν τοῦ κυρίου Haubtmann^o διὰ μίαν δύναμιν ἵππου ἡλεκτρικῆς διαπανώνται 3,37 1/2 φράγμα, ἐν Παρισίοις 0,90 φρ. ἐν St. Briene 0,52 1/2 φρ. καὶ ἐν Φρεσβούργῃ μόνον 0,15 φρ.—Ἐν Αθήναις πόσον; Κύριος οἶδε, ἀλλὰ πάντοτε ἀκριβῶτατα.

* *

Παράλλαξις τοῦ ἀστέρος P ἐν τῇ Μεγάλῳ Αρκτιφ. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ κυρίου Franz ἐν Κοινιγσέργη ὁ ἐν τῇ Μεγάλῳ Αρκτιφ ἀστέρῳ P ἔχει παράλλαξιν 0° 10 μετὰ πιθανοῦ λάθους 0°,01. Οἱ ἔχοντες στοιχειώδεις τῆς ἀστρονομίας γνώσεις ἐνοοῦσι κάλλιστα τους ἀριθμούς τούτους, τί καλέσται παράλλαξις καὶ ὅποιας σημασίαν ἔχει αὕτη ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ.

* *

Περιεργον μετιωρολογικὴ φαινόμενον καὶ βροχὴ ἐκ ξηροῦ χόρτου. Οἱ ἀήρη ἡτοῦ ἡμέρας, γράψεις "Ἄγγλος τις κατὰ τὸν παρεθέντα ιούλιον, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐλαχίστη πνοή, αἵρνης ὅμις εἰς μικρὰ ἀφ' ἡμῶν ἀπόστασιν, ἐπὶ τίνος λειμῶνος, ἔκειθεν τοῦ κήπου ἡμῶν, χωρίζομένου δι' ἀπλῆς φράκτης, εἰδομεν τὸ ἔχει ἔξι, πλωμένον πρὸς ἐνρανσίν χόρτον ὃς στήλη νὰ ἀνέρχηται εἰς τὸν ουρανόν. Τὸ χόρτον δὲ τοῦτο ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ αἰώνιμενον, μετά 4 δὲ ὥρας απὸ τοῦ φαινομένου κατέπεσεν εἰς τὴν περιγραφὸν βροχὴ ἐκ χόρτου. Τὸ δυσεξήγητον τοῦτο φαινόμενον παρετηρηση καὶ αλλαγοῦ ιδίως δὲ ἐν Γερμανίᾳ.

* *

Ἐπερον τῶν Ἀμερικανῶν μηχανῆματος διὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου. Οἱ Ἀμερικανοί, ως γνωστόν, προτίθενται νὰ ανεγέρσι πύργον 340 μέτρων. «Τυπως ὅμις διευκολύνωσι τὴν εἰς τοῦτον ἀνάβοσιν ἐπενόησαν μηχανῆμα, ὅμοιον περίπου πρὸς ἑκεῖνον, δι' οὐ παρ' ἡμῖν ἐξ αβύθου φρεστῶν αγιλοῦσι τὸ ὑδωρ καὶ ὅπερ συνίσταται εἰς ενος στύλου, φέροντες πρὸς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ ὄριζοντιν μοχλὸν μετὰ δύω ανίσων βραχιόνων. Τὸ παράδειξον τοῦτο τῶν ἀμερικανῶν μηχανῆμα, ὅπερ ισόσταθμον Πύργον (Balancirthium) ἔκαλεσαν, συνίσται ἐκ σιδηροῦ στύλου 183 μέτρων ὑψηλοῦ, φέροντος ἐπὲ τῆς κορυφῆς τὸν πελώριον ἀνδριάντο τοῦ λαλόμενου καὶ τὸ ὑπομέλιον μοχλοῦ αιδηροῦ μετὰ ἰσων βραχιόνων, ἔχοντος μῆκος 335. Ἐπὶ ἑκατέρου τῶν ἀκρων τοῦ μοχλοῦ τούτου, κινούμενου διὰ μηχανῆς, κείται ἀνὰ μία σφραγῖδα 30 μέτρων διαμετρου, ἐντὸς τῆς ὥποις εὐρίσκονται ἐδῶλα διὰ τοὺς θίλοντας νὰ ἀνέλθωσιν. Οὕτω ἐνῷ τὸ ἔδαφον τοῦ μοχλοῦ ἀνέρχεται πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ πύργου, τὸ ἔτερων κατέρχεται ἐντὸς διλιγίστων λεπτῶν.

* *

Ορη ἐκ ξύλων ἐν Νέᾳ Σιβηρίᾳ. Ἐν τῇ φυγροτάτῃ ταύτῃ νήσῳ, κειμένη ἐν τῷ B. Παγωμένων Ωκεανῷ, εύρεθησαν πρὸ πολλοῦ σωροῖ πελώρων ἐκ ξύλων, οὓς ἐπίστευσον, ὅτι μετέφερον οἱ παταμοὶ πρὸς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν παρούσαν περίοδον ἀπὸ τῶν μεσογείων τῆς Σιβηρίας. Κατὰ ἑρόντας ὅμις τοῦ Ταλλη, οἱ σωροὶ οὐτοὶ τῶν ξύλων ἀνήκουσιν εἰς γιανύθρακας τῆς τριταγονοῦς περιόδου, ὅτε ἡ θερμοκρασία τῆς Σιβηρίας καὶ ἀλλων ὑπερθροίσιν χωρῶν ἡτο πολὺ θερμοτέρα. Η φέρουσα δὲ τὰ ὅρη ταῦτα τῶν ξύλων νήσος Νέα Σιβηρία ἀπὸ τῆς τριταγονοῦς περιόδου ἔπαθεν ἐπανειλημμένους ἐξαρσεις, δηλα. ἀνύψωθι, περιστότερον, ἢ ὡς οἱ νεώτεροι τῶν γεωλόγων λέγουσιν, ἀπεσύρθη ἡ θάλασσα.